

EDITORIAL

Repas als moviments polítics

Passat un any dels comicis, i una volta digerit el novedos –per fragmentat– panorama polític que deixaren, practicament tots els partits d'ambit estatal –lliga's **PP**, **PSOE**, **Podemos** o **Ciudadanos**– s'afanyen, a tres anys vista, en reorganisar-se, concretar projectes i buscar el message per a projectar-se en la societat de cara a la proxima cita electoral.

Per les notícies i moviments que van transmetent els mijos de comunicacio, en casi cap de tots ells descolla algun polític o representant valencià que es prevea puga tindre representacio i "poder" en les respectives eixecutives. Una situacio que, per desgracia, ya resulta cronica.

El **Partido Popular**, que tant ha fruit del graner de vots que ha segut en les ultimes deca-des el nostre territori, per a res te en conte eixe pes i cap valencià o valenciana està en un lloc d'alta responsabilitat en l'actual govern de l'Estat –ni tan sols un ministre–, ni manco encara en l'organisacio del futur congrés de la formacio, ni en el possible organigrama del que es rodejarà el Sr. **Rajoy**. I es que els d'aci son tan sumissos i docils que ni estan ni se'ls espera. Tambe podria ser que no tingueren categoria suficient pero, vist el nivell general demostrat pels polítics en les ultimes decades, no pareix que este siga un factor rellevant.

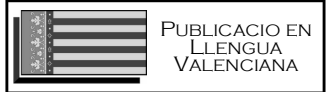
Un atre tant ocorre en **Ciudadanos**, que es el partit que mes pronte en el temps arribarà a la seu propia cita congressual. Catalans i madrilenys, en proporcions prou dispars, son l'equip del que es rodejarà el Sr. **Ribera**. ¿A on estan eixos valencians de Ciudadanos que tambe es presentaven com a defensors de tot lo valencià? Puix estan, en la linea del seu partit, abstenint-se en temes que son determinants per a l'identitat i idiosincracia del **Poble Valencià**. Ad ells, per eixemple, els preocupa mes que el nom de la ciutat de Valencia en castella no deixe de ser oficial, que el que passe a ser oficial el nom en catala en conte d'en valencià. Les seues actuacions, per tant, s'espera que vagen ben poc per la defensa dels interessos i l'identitat del nostre poble. Bon eixemple del seu pensament son les astracanades que protagonisà la lider que presentaren per a la **Presidencia de la Generalitat** i que acabà aterrisant en les **Corts Valencianes**, la Sra. **Punset**, abans de deixar-los en bolquers i anar-se'n a seguir chuplant del pot a **Brusseles**.

En el **PSOE**, encara que queda llunt un possible con-clau, ya s'han vist molts virages en els seus maxims representants "locals", els quals pareix que adolixen d'una gran falta de personalitat: han anat arrimant-se a un lider o

a un atre en funcio de lo que puga passar i a on a ells els toque estar en l'organigrama, i tot sense mostrar uns criteris solits per a recolzar els seus posicionaments, ni molt manco involucrar-se creant un grup valencià en pes en l'aparat del partit. Ací es debaten en a vore qui ix mes en la noticia, i per quina badoqueria pugen ser entrevistats o generar un titular en la prensa –ya que encara no tenim televisio autonómica–. La pugna mediatica **Puig-Oltra** es evident i, mentres tant, ni previsiones ni solucions davant de fenomens com les ultimes nevades, tan anunciades. (Tambe resulta un tant estrany el silenci i la passivitat de qui ha sofrít els seus efectes. ¿Haguera segut igual en cas de que la Generalitat estiguera governada per la dreita?) Per cert, ¿qué passarà en "enfrentament" entre el secretari general provincial, senyor **Ábalos**, que encapçalà el recolzament a l'anterior secretari general de la formacio, i el president de la Generalitat, que pareix apunte ara cap a una atra direccio? No nois enganyarém si apostem que, a l'hora de dirigir les seues actuacions, cap dels dos pensarà en Valencia sino nomes en la seua particular carrera politica.

Podemos, per ultim, es un mar de confluencies i pareix que, com diu el seu lider estatal, han d'estar mes en el carrer que en les institucions. Clar, es en lo que estan ben entrenats, perque, per lo que fa al treball institucional, nomes proporcionen grans titulars. Internament, per un atre costat, garantixen molta, molta participacio, pero, o se fa lo que diu el lider, o es trenca la baralla. La seua politica se basa en tirar ma dels diners de les arques publiques sense explicar mai cóm pensen omplir-les. Algu hauria de dir-los que no es obra de donyets, que s'omplien en els diners dels impostos que paguem tots. En Valencia, la nostra nacionalitat, de les seues propostes se sap molt menys que de les seues declaracions, molt ben estudiades, això si, per a manifestar-les en els moments de maxima oportunitat, pero poc mes.

¿I els partits de clara referencia valenciana, dels no hipotecats per dependencies i centralismes aliens als propis valencians (obviament, no incloem aci a **Compromís**)? Des d'aci sempre apostem per ells, pero no concebem tanta oferta en tan poca diferencia ideologica per a tan escassa "clientela". Pensem que l'exit passa per fer algunes aliances que reduïren i concretaren l'oferta. Nos agradaria saber que, com els partits grans, han començat ya a treballar en eixe sentit, i en general, per a oferir una alternativa ilusionant que conecte en els ciutadans.

PUBLICACIO EN
LLENGUA
VALENCIANA

LA CITA

Quan la lluita entre faccions es intensa, el polític s'interessa, no per tot el poble, sino pel sector al que ell pertany. Els demes son, al seu juí, estrangers, enemics, inclús pirates.

Thomas Macaulay

SUMARI

- 1
▪ EDITORIAL: **REPAS ALS MOVIMENTS POLITICS**
- 2
▪ LLISTAT: **ACTIVITATS CULTURALS**
▪ PATRIMONI VALENCIÀ: **EL TESOR DE VILLENA**
- 3
▪ JOCS TRADICIONALS (XXII): **PISSI PISSIGANYA / RUM RUM DE LA VIOLETA**
▪ CRONICA: **INAUGURACIÓ DE LA NOVA SEU DEL GAV**
▪ RESENYA BIBLIOGRAFICA: **PREGONS PELS CARRERS VALENCIANS...**
- 4
▪ PASSATEMPS
▪ FAULA: **L'AGUILA I EL MILA**

ACLARIMENT

Esta publicacio està redactada en les Normes d'El Puig. Encara que es una obra colectiva, l'encarregat de la redaccio final de cada articul te llibertat per a fer-ho en la normativa d'accentuacio de la seua preferencia. Este tema es motiu de debat, pero no de divisio, entre nosatres.

AVIS

¡Nova "Targeta Dorada" del *Rogle!*

Agarre una targeta qualsevol, pinte-la de dorat i escriga *Rogle* en ella.

Esta targeta l'autorisa a fer totes les fotocopies que vullga d'est eixemplar per a repartir entre amics i coneguts.

(Sense ella tambe pot fer-les, pero no molarà tant.)

ACTIVITATS CULTURALS FEBRER DE 2017

Trobarà més informació dirigint-se a les respectives associacions:

Aellva (Assoc. d'Escriptors en Llengua Valenciana)
C/ Alt, 64. 46003 Valencia C.
www.aellva.org

El Piló (Associació Cultural El Piló)
C/ Dr. Moliner, 10-B. 46100 Burjassot
Tel: 963 63 42 75

GAV (Grup d'Accio Valencianista)
C/ Julià Peña, 3. 46018 Valencia C.
www.gav-valencianistes.com

IEV (Institut d'Estudis Valencians)
www.iev.org
info@iev.org

PLV (Plataforma Valencianista)
plataformavalencianista@hotmail.com

Rogle
Vore quadro a banda en esta pagina.

1 Feb (dimecres) 19:30 h. Seu d'El Piló.
CONFERENCIA-TERTULIA: Antoni Ruiz Negre: "Quixot d'Avellaneda i la seua traducció a la Llengua Valenciana".
+Info: **El Piló**

9 Feb (dijous) 18 h. Colege de Farmaceutics. Valencia C.
TOTS ELS DIES 9. Homenage a Agusti Trigo Mezquita i visita al M. I. Colege de Farmaceutics de Valencia.
Organisa Convencio Valencianista.
+Info: **Rogle**

13 Feb (dilluns) 19:30 h. Seu del Aellva.
TERTULIA-TALLER DE PROSA Llegiran Lucas Grao i Carles Moregò.
+Info: **Aellva**

A partir del **16 Feb** (dijous) Centre Social L'Amistat. C/ Yecla, 12. Valencia C.
III CURS DE CULTURA VALENCIANA:
"La Valencia del segle XX"
•Les sessions tindran lloc de 18:00 a 19:30 h. els dijous 16 i 23 de febrer; 23 i 30 de març; 6 i 27 d'abril, i 4 i 11 de maig.
•Matricula gratuïta. (Donatiu de 20 € per a material.)
Organisa: **Institut d'Estudis Valencians**, en la col·laboració del **Rogle Constanti Llombart**.
+Info: **INEV** i **Rogle**

24 Feb (divendres) 20 h. Seu del GAV.
CONFERENCIA sobre la pirotecnia.
+Info: **GAV**

25 Feb (dissabte) 13:30 h. Restaurant Canyamel d'El Palmar.
DINAR ENTREGA DEL PREMI SENYERA 2017 a Voro López i Verdejo i al Grup Cultural Illicita "Tónico Sansano".
+Info: **PLV**

27 Feb (dilluns)
TERTULIA-TALLER-TAULA REDONA:
"L'història de les falles".
+Info: **Aellva**

CONTACTA EN NOSATRES

Apartat de Correu 527
46002 Valencia ciutat
Telefon: 617 030 370

rogleconstantillombart@gmail.com

PATRIMONI VALENCIÀ

El Tesor de Villena

M^aA.M.C.

El **Tesor de Villena** es un dels mes importants descobriments arqueològics de peces en or de la **Edat del Bronze** europea. En octubre de 1963, en **Villena**, capital de la comarca del **Alt Vinalopo**, i en el solar d'una nova edificació del nucli antic, se trobà fortuïtament, entre la grava que anava a ser utilitzada en l'obra, un braçalet d'or de 500 grams de pes. L'obrer de vila que el trobà i el capataç al que l'entregà pensaren que es tractava d'una peça de maquinària, per lo que transcorregué algun temps abans de que algú la duguera a un joyer. Este immediatament informà a l'arqueòleg **José María Soler García**, Comissari Local d'Excavacions Arqueològiques del Ministeri de Cultura, el qual, junt en els seus col·laboradors, realisà una excavació arqueològica en el lloc d'a-

TESOR DE VILLENA

on es treia la grava, localitzat en la **Rambla del Panadero** (Serra del *Morrón*), parage situat al nord de Villena. Estos treballs donaren fruit en la troballa del nomenat **Tesor de Villena**.

Soterrat i amagat en l'interior d'un atípell ceràmic típic del Bronze valencià estaven les peces, en la seua majoria d'or de 23,5 quilats, que componen este descobriment.

El conjunt està conformat per 28 braçalets, 11 recipients concaus i dos flascos, tots ells d'or; tres flascos de plata; dos peces mixtes –un remat de ferro en adornos d'or i un boto d'ambar i or–, i per últim un braçalet de ferro, ademés d'uns altres dotze objectes diversos. En total xixanta peces que roça els 10 quilos d'or i mes de 600 grams de plata i que contenen en mes de 3.000 anys d'antiguetat. La magnitud de les joyes i peces d'or d'este conjunt fa que siga considerat com el segon tesor de vaixel·la aurea mes important de tota **Europa**. A nivell estatal està catalogat com el primer d'esta classe. Ademés, les peces de ferro que conté són les mes antigues trobades en la península ibèrica; estes pertanyen a un estadi arcaic de l'ús d'este metal, en el qual el ferro era considerat metal noble i s'utilitzava en orfebreria ornamental.

Des del principi, des d'aquell 1 de desembre de 1963 en que José María Soler feu la troballa, ha hagut dificultats a l'hora de valorar el seu origen, significat i cronologia. Anteriorment, en abril del mateix any, s'havia produït la troballa del

nomenat **Tesorillo del Cabezo Redondo**, nom del lloc d'a on prove, a pocs quilòmetres de Villena, en el qual manté similitut en les traces d'elaboració, lo que feu pensar a Soler que es tractava de producció autoctona, encara que la matèria prima poguera haver arribat a la zona procedent d'un altre lloc. El conjunt del **Tesorillo** està format per 35 peces d'or i consta majoritàriament d'elements per a l'abillament personal (diadema, anells, braçalets, collar, etc) en un pes total de 150 grams. L'arqueòleg Soler relacionà els dos descobriments, com s'ha dit, per les moltes similituts que presentaven i per les característiques i la composició dels materials que formen les peces (or, plata, ferro). Se considera que podria pertanyer a d'algun jerarca que el va amagar; unes altres hipòtesis

parlen del patrimoni d'una família rica, o d'un aixovar femení.

En relació a la cronologia, Soler el situava en l'Edat del Bronze, però en època tardana, cap a l'any 1000 a.C. Les dos col·leccions arqueològiques confirmarien l'existència d'un important enclau cultural del Bronze valencià en esta comarca, entre 1.500 i 1.000 anys a.C.

La primera exposició del tesor se realisà en Nadal de 1963, en el **Museu Arqueològic Municipal de Villena**, el qual s'havia inaugurat l'any 1957 en els materials –reunits pel mateix Soler– trobats en el

terme de Villena i el seu entorn a lo llarg de mes de quaranta anys d'excavacions arqueològiques.

Els descobriments dels tesors foren precisament els que propiciarien que el Ministeri de Cultura li donara caracter oficial ad este museu en 1967, que des de llavors te el nom de **Museu Arqueològic "José María Soler"**. Els fons en els que conta actualment, juntament en els dos tesors, oferixen una important representació de la **Cultura Ibero**, establint un recorregut històric de la comarca de l'Alt Vinalopo des del **Paleolític** fins al segle XIX.

La col·lecció arqueològica del Tesor de Villena, fon declarada **Be d'Interés Cultural** el 1 d'abril de 2005.

EL TESOR DE VILLENA TAL COM APAREGUE

Rogle en Internet

Facebook: **Rogle Constanti Llombart** // Twitter: **@rogleconstanti**

Tots els exemplars editats fins ara estan, en pdf, en:

www.rogleconstantillombart.com www.pjvalencianista.org
<http://issuu.com/rogleconstantillombart>

Pissi pissiganya / Rum rum de la violeta

Pissi pissiganya

Es un joc per a chiquets menuts. Se colquen fent rogle en les mans esteses i el que fa d'amo o ama, en el centre, va passant, caminant a la pata coixa i pessigant-los les mans, cantant:

“Pissi pissiganya, mata la ganya, peu de canyeta, estira de l'orelleta”.

Quan arriba aci li toca l'orella al chiquet que te davant, el qual cau a terra quedant eliminat del joc, i seguix cantant:

“Una dona en el terrat porta el cul arromangat, chiques i velles, i donzelles, totes les dones tenen mamelles”.

De nou, al finalisar la canço, el chiquet al que pessiga cau a terra. I seguix:

“Tots en el rogle estigau quets, ha dit ma mare que amageu un peu (o la ma, o el cul, o el nas)”.

I aixina va pegant la volta i eliminant als jugadors fins que nomes queda u de peu, que es el que guanya.

(Hi ha unes atres formes de jugar, i la canço pot ser cantada d'alguna atra manera; aixina, ne podem trobar arreplegades fins a quatre versions distintes en el *Cancionero Musical de la Provincia de Valencia*, publicat per l'Institutio Alfons el Magnanim de la Diputacio de Valencia en 1980).

Rum rum (o Run run) de la violeta

El jugador que “paga” es tapa els ulls i es posa cara a la paret; els demes estan situats darrere mateixa. Un del grup li pega un calbot i quan es gira li canten:

“Rum rum de la violeta,
es menja una rosquilleta,
i busca qui t'ha pegat,
cara de gat”.

Mentres canten roden les mans sobre si mateixes.

Qui pagava, i estava cara la paret, al girar-se senyala ad algu. Si encerta i endevina qui li havia pegat, es canvien el lloc; si no, continua pagant el mateix.

CHIQUETS PINTATS PER
JOAN BATISTE PORCAR

RESENYA BIBLIOGRAFICA

J.M.M.

Oller i Benlloch, Mª Teresa

Pregons pels carrers valencians en l'enyorança i en la pervivència

Lo Rat Penat. Valencia, 2015

Edicio bilingüe (134 pàgines)

La musicologa, folklorista i col·lectora **Maria Teresa Oller** nos presenta un nou treball en el que recopila cants i tonades que omplien la **Valencia** d'uns atres temps i que entonaven, anant anant pel carrer, per a anunciar la seua presència, venedors i uns atres treballadors ambulants de diversos oficis. Es tracta d'un conjunt de pregons, com el titul anuncia, i d'una serie de cants populars, com els dels serenos i aguasils, sense els quals resulta dificil concebre una epoca; tambe els hi ha de demanar almoïna, inclús el que informava d'algun difunt.

L'obra goja d'un didactic *Introit* de Vicent R. Calatayud i un “Breu comentari de l'autora” que son el preambul de la descripcio i de la coleccio de pregons de venedors ambulants, de reparadors d'utensilis casers, de baratadors, de compradors ambulants, de bandos i dels cants mencionats.

Oficis, productes, modos de viure, anuncis..., son descrits per l'autora tirant de memoria i retrocedint en el temps ad aquella Valencia que conegue de jove, lo que li ha permes tota esta labor de recopilacio. Uns atres comunicadors, en especial mencio a **Rosa Bartual** i a **Jesus Madrid** —qui te una notable participacio en la presentacio i confeccio d'esta edicio—, junt a la mencio de diferents localitats valencianes que no son el Cap i Casal, d'a on tambe s'ha arreplegat material, queden resenyats en l'index.

A banda del text explicatiu en cadascun dels apartats en que s'ha dividit l'obra, estan musicats —s'inclou la partitura— els respectius pregons i cants, lo que possibilita la seua interpretacio.

CRONICA

Inauguració de la nova seu del GAV

El passat 14 de giner per la vesprada el **Grup d'Acció Valencianista** (GAV) inaugurava la que des d'ara serà la seua seu, emplaçada en el carrer **Julià Peña** nº 3, del **Cap i Casal**.

La conduccio de l'acte estigué a càrrec de **Victor Zanón** que, despuix d'unes paraules de salutació i benvinguda a les persones que abarrotaven el local, donà pas a la vicepresidenta de les Joventuts, **Sandra Ombuena**, la qual pronuncià un extraordinari parlament, fent memòria de l'entitat, del local que durant tants anys l'havia acollida en el carrer **Pintor Gisbert**, pero sobretot parlà de present i de futur, parlà del nou espai que des d'ara fruiran

IMAGE DELS ASSISTENTS

en propietat, de les possibilitats que oferixen les noves instal·lacions acondicionades i dotades en la tecnologia apropiada als temps en que vivim, i invità a tots els presents, a tot el valencianisme en general, a participar i a poder fer us d'estes instal·lacions que definí com “la casa del valencianisme”.

Seguidament prengué la paraula el president en funcions, **Pepe Alba**, històric de l'organisacio que, visiblement emocionat, començà tambe per agrair la notable representació d'associats, de responsables d'entitats, organiscions i d'algunes formacions polítiques, i feu memòria de significats dirigents, de destacats membres del GAV que dedicaren part de lo millor de les seues vides a l'entitat per a fer valencianisme, pero sobretot dedicà una part del seu breu parlament a la sòcia benefactora que testamentariament els cedí en propietat este local, donya **Rosa Bonet**, i a la tambe sòcia, senyora **Oreto Milló**, que ha facilitat tota l'oportuna tramitació llegal aixina com a l'associat **Nadal Lluch**, *alma mater* de les obres de rehabilitació i acondicionament.

El local seguidament fon beneït pel rector titular de la parròquia pròxima de Sant Ferrando Rei, **D. Miguel**, el qual parlà en perfecta llengua valenciana.

Com a colfó, i abans del vi d'honor oferit pels amfitrions, es projectà un reportage, elaborat per **Andy** i **Sandra**, sobre diferents actes protagoniscats i/o patrocinats pel GAV que emocionà als presents.

La *Canço de Lluita* i el *Himne Valencià* posaren la nota final a la part oficial de l'acte, que es prolongà mentres els assistents departien i participaven del vi d'honor.

Enric Ramón

Resol l'acrostic del costat a partir de les definicions.	1. Instrument musical que consistix en un recipient de fane o de fusta, buit, obert per un extrem i per l'atre tancat en una pell molt estirada que te subjecta al centre una canya que, fregant-la de dalt a baix en la ma humida, produix un so fort, ronc i monoton.									
	2. Persona que està unida a una atra en matrimoni.									
	3. Societat secreta i tancada, organizada en logies. Manteenen una ideologia racionalista; els seus membres formen una jerarquia i celebren reunions en una serie de ritos.	1.	-	I	-	-	-	-	-	-
	4. Conte o narracio. Grup de persones en instruments musicals que fan la ronda.	2.	-	-	-	J	-	-	-	-
	5. Soldat que està de vigilancia en un lloc.	3.	-	-	-	-	C	-	-	-
	6. Establiment per a hostajar-se, normalment per a estancias curtes i en uns servicis minims. Refugi per a passar la nit. Casa benefica per a acollir a persones necessitades.	4.	-	-	-	-	-	-	-	L
	7. Nom propi masculi.	5.	-	-	-	E	-	-	-	-
	8. Pal llarc, gros i fort que pot utilitzar-se com a bastó.	6.	-	-	-	-	-	-	-	-
	9. Personage en la forma d'un jagant, devorador de persones, que podem trobar en alguns contes infantils.	7.	-	-	-	-	-	-	-	-
La solucio a peu de pagina.	PARAULES VERTICALS	8.	-	-	-	-	-	-	-	
	1. Repartir publicitat en els buçons de les cases.	9.	-	-	-	-	-	-	-	
	2. Demanar almoina. Solicitar el favor d'algú en humiliacio.									

L'aguila i el mila

En la branca d'un vell arbre descansava una aguila de mirada trista i cor trencat. Un **mila** que la va vore, se posà junt ad ella i volgue saber qué li passava. ¿Qué te passa, aguila bonica, que no vols saber res del mon?

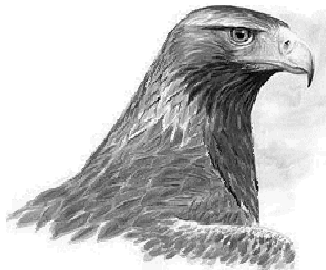
-Me sent molt mal. Vullc formar una familia i no trobe una parella que me vullga de veritat.

-¿Per qué no m'acceptes a mi? -preguntà el **mila**-. Yo estaria encantat de ser el teu fidel companyer.

-¿Tu? ¿I com me cuidaras?

-Val, puix... iMira quines ales tan fermoses tinc!, per no parlar de les meues fortes garres, icom gan-

chos de ferro! En elles puc caçar tot lo que vullga. Si m'acceptes com a parella, jamai te faltarà de res. La meua ultima victoria ha segut caçar un **esturç**.

-¿Un **esturç**? ¡Pero si es un animal grandissim! -digue sorpresa l'aguila.

-Si, ho se -assenti el mila en el pit unflat-. Es gran i pesa molt, pero yo puc en aixó i en mes. Si te cases en mi, ne caçare un per a tu.

L'aguila estava fascinada i se convence de que eixe valent i forçut **mila** era, sense dubte, la parella ideal. Se casaren i eixa mateixa nit l'aguila li demanà que complira en la seua promesa.

-Te recorde que prometeres portar-me un **esturç**. ¿A que esperes? ¡Ves a per ell!

El **mila** alçà el vol i s'absentà durant unes hores. Al seu regres portava entre les seues garres un ratoli me-

nut i pudent. L'aguila donà un pas arrere horrorizada.

-¿Es açó lo que has consegut per a mi? ¡Digueres que me regalaries un **esturç** i apareixes en un immunt rato-

li de camp!

El **mila**, en tota la seua desvergonya, contestà:

-De totes les aus del cel, tu eres la reina. Per a consegut que te casares en mi he hagut de mentir. No es cert, no soc capaç d'atrapar **esturços**, pero si no t'haguera contat eixa historia, jamai hauria consegut la teua confiança, i no t'hauries fixat en mi.

L'aguila se quedà **desconhortada**. Compregue que molts estan disposats a lo que siga en tal de consegut els seus objectius i, esta volta, l'enganyada havia segut ella. A partir d'eixe moment estaria alerta per a saber distinguir la sinceritat de la mentira.

Adaptacio i traduccio a la llengua valenciana d'una faula de **Esopo** treta de www.mundoprimary.com

GLOSSARI (paraula/ sinonims: definicio)	180 quilos de pes, de cap chicotet en comparança en el cos, bec pla, ulls grans, coll llarc sense plomes i cames llargues, dos dits en cada peu; no poden volar pero poden correr fins a 90 km/h.	Mila: Pardal rapaç de l'especie <i>Falco milvus</i> , en el cap de color gris clar, rogenic el cos i negres les ales mes llargues. S'alimenta de chicotets rosegadors, insectes i carronya.
Desconhortada/ desconsolada: Carent de consol o conhort.		
Esturç: Au de l'especie de les <i>Estrucioniformes</i> , de fins a dos metres d'altura i		

Solucio: Verticals: 1. BUÇONEJAR 2. MENDICAR

1. SIMBOMBA 2. CONJUGE 3. FRANCMACONERIA 4. RONDALLA 5. SENTINELA 6. ALBERC 7. JOAQUIM 8. GARROT 9. OGRE

I RECORDA...La nostra primera paraula es **buçonejar**. L'accio i efecte de buçonejar es un **buçoneig**. Un **buço** es el receptacul de diverses formes i tamanys en una obertura per a on se tira el correu. Eix. *Han buçonejat tot el barri en propaganda electoral*.
La nostra segona paraula es **mendicar**. Es **mendicant** aquell que mendica o demana almoina. S'aplica tambe a determinades ordens religioses. La **mendicitat** es l'estat o situacio en que se troba qui mendica; tambe, accio de mendicar. Eix. *El captador mendicava a la porta de l'iglesia. / Sant Francesc d'Asis fundà l'orde mendicant dels franciscans*.